

Львівський лакофарбовий завод — підприємство хімічної промисловості. Історія розпочинається від 1902, коли львів. підприємець Г. Блюменфельд придбав пекарню Н. Маєра й переобладнав її 1904 на виробництво лаків та фарб, об'єднавши з ін. прилеглими приміщеннями. Сюди ж він із влас. ф-ки консервів і концентратів на вул. Жовківська (нині Б. Хмельницького) перевів хім. відділення, що стало основою лакофарб. заводу — одного з перших хім. підприємств Львова. 1912 на ній сталася пожежа. У 1920–30-і рр. ф-ку повністю відбудовано, реорганізовано й розширено на ділянці № 2 при ниніш. вул. Хімічній. Після смерті Г. Блюменфельда її власником став його син Еммануїл. У роки нім.-фашист. окупації міста підприємство входило до «робітн. зони» львів. Гетто (сучасна вул. Хімічна того періоду мала назву Дункельгассе). 1939 з приходом рад. влади підприємство націоналізовано й перейм. у 3-д хім. виробів № 1 (родина Блюменфельдів емігрувала до Швейцарії). Від 1945 — Л. л. з. 1948 його значно розширили, приєд-

навши сусідню ділянку № 4. Спеціалізувався на виробництві лакофарб. продукції для шкір., мебл., приладобуд. та ін. галузей промисловості: фарба масляна МА-514 маркувальна біла та чорна, фарба проявна М біла, фарба для кольорової дефектоскопії, полігр. фарби; лаки — ВД-НЦ-542 безбарвний, ГФ-166, КФ-0178, -274 та -5103, МА-592 гарячого сушіння, НЦ-218 та -243 меблевий, НЦ-556 чорний, ПФ-053, -060, -231 та -283, ПЕ-0107, -0130А та -2136, ПЕ-2136 ультрафіолет. сушіння, ПЕ-246 меблевий, ПЕ-251 безпарафіновий марки А і Б, ПЕ-284 марки А і Б, Е-НЦ-5183 ВЕ емульсійний безбарвний, Е-НЦ-5183 коричневий тощо, алкідні напівфабрикати, на алкід. смолах гліфталеві та пентафталеві, на природ. смолах каніфольні, нітроцелюлозні, поліефірні, а також лакофарб. матеріали, розчинники різних типів, смоли та емалі різних марок. Наприкінці 20 ст. підприємство — ВАТ «Л. л. з.» — стало занепадати, 2002 оголошено банкрутом. Нині на його тер. функціонують кілька приват. підприємств.

Т. А. Караваєв

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Львівський лакофарбовий завод / Т. А. Караваєв // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2017. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-59645>. — Останнє поновлення : 2023.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України (докладніше).